

Jak uczyć kompetencji medialnych młodych ludzi ze specjalnymi potrzebami

SPIS TREŚCI

- 3 Koordynatorski wstęp
- 5 O projekcie
- 6 Instytucja: Fundacja Międzynarodowej Integracji Gospodarczej i Kulturalno – Turystycznej
- 10 Instytucja: Filos Formazione Società Cooperativa / nòva a.p.s.
- 14 Instytucja: Gminna Biblioteka Publiczna w Wojcieszkowie
- 17 Instytucja: ESSERCI scs
- 20 Instytucja: Dom Kultury w Tuchowie
- 24 Instytucja: Stowarzyszenie Orientamente
- 27 Instytucja: Fundacja Digital Creators
- 31 Instytucja: Wspólnota Sant'Egidio
- 34 Instytucja: Fundacja Pro Cultura
- 38 Rekomendacje
- 48 Formularz ankiety

KOORDYNATORSKI WSTĘP

Kompetencje medialno-społeczne stały się nieodzownym elementem współczesnej edukacji i pracy z młodzieżą, szczególnie w kontekście wyzwań związanych z wykluczeniem społecznym. Wraz z dynamicznym rozwojem technologii oraz szerokim dostępem do mediów cyfrowych, młodzi ludzie muszą nauczyć się nie tylko efektywnego korzystania z narzędzi, ale także krytycznego myślenia, świadomego tworzenia treści i odpowiedzialnego odbioru informacji.

W publikacji skupiliśmy się na prezentacji dobrych praktyk z Polski i Włoch, które pokazują, jak technologia, media oraz sztuczna inteligencja mogą wspierać rozwój tych umiejętności. Zebrane przykłady ilustrują, w jaki sposób nowoczesne podejścia i innowacyjne metody mogą inspirować młodzież do odkrywania swoich możliwości oraz budowania umiejętności, które mają wpływ na ich rozwój osobisty, społeczny i zawodowy.

W niniejszej publikacji zgromadzono doświadczenia zarówno bezpośrednich realizatorów projektów, jak i ekspertów w dziedzinie edukacji medialnej. W celu uporządkowania materiałów zastosowano formularz ankiety jakościowej, który pozwolił na usystematyzowanie odpowiedzi oraz uchwycenie kluczowych aspektów realizowanych działań. Ankietowani mieli możliwość wybierania pytań, na które odpowiadali, co pozwoliło im skupić się na obszarach, w których posiadają szczególną wiedzę i doświadczenie. Dzięki temu publikacja jest nie tylko zbiorem przykładów praktycznych działań, ale również źródłem inspiracji i wskazówek dla innych, którzy chcieliby rozwijać kompetencje medialno-społeczne wśród młodzieży.

Czego dowie się czytelnik?

- Jakie metody i narzędzia są najbardziej skuteczne w nauczaniu kompetencji medialnych.
- Jakie są najlepsze przykłady działań i projektów edukacyjnych.
- Jakie wyzwania występują w nauczaniu młodzieży z trudnościami edukacyjnymi.
- Jakie rozwiązania warto stosować.
- Jakie rekomendacje mają praktycy dla innych edukatorów i instytucji.

Organizacje, które podzieliły się swoimi dobrymi praktykami, zostały starannie wybrane przez partnerów projektu podczas wizyt studyjnych w Polsce i Włoszech. Proces selekcji odbywał się we współpracy z ekspertami wspierającymi projekt, którzy pomagali zidentyfikować instytucje wyróżniające się innowacyjnym podejściem do nauczania kompetencji medialnych.

Publikacja powstała w ramach projektu „Cyfrowi młodzi obywatele dla przyszłego społeczeństwa dzięki Erasmusowi” realizowanego przez Fundację Pro Cultura z Polski oraz Sieć Novareckon z Włoch. Projekt został sfinansowany ze środków Unii Europejskiej. Więcej o inicjatywie na kolejnych stronach.

ŁUKASZ SZCZEPAŃCZYK
KOORDYNATOR PROJEKTU
FUNDACJA PRO CULTURA

O PROJEKCIE

Projekt „Digital Youth Citizens for Future Society Thanks to Erasmus” (Cyfrowi młodzi obywatele dla przyszłego społeczeństwa dzięki Erasmusowi) był realizowany w ramach programu Erasmus+, w akcji KA210-YOU – Małe Partnerstwa na Rzecz Młodzieży, i otrzymał dofinansowanie w wysokości 60 000 euro. Partnerami projektu były Fundacja Pro Cultura z Polski oraz włoska organizacja Novareckon, które wspólnie realizowały działania skierowane do edukatorów, nauczycieli, trenerów, terapeutów i innych specjalistów pracujących z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem społecznym.

Celem projektu było wsparcie profesjonalistów w rozwijaniu kompetencji medialnych i cyfrowych młodzieży poprzez wymianę doświadczeń, analizę dobrych praktyk oraz opracowanie innowacyjnych narzędzi edukacyjnych. Partnerzy skupili się na przekazywaniu wiedzy i dostarczaniu praktycznych rozwiązań, które mogłyby być wdrażane w codziennej pracy z młodymi ludźmi.

Działania projektowe obejmowały wizyty studyjne w Polsce i we Włoszech, podczas których uczestnicy mieli okazję zapoznać się z funkcjonowaniem instytucji pracujących z młodzieżą oraz ich podejściami edukacyjnymi. Przeprowadzono również spotkania z udziałem ekspertów, konsultacje online oraz desk research, których wynikiem było opracowanie katalogu rekomendacji, dobrych praktyk dotyczących skutecznych metod nauczania kompetencji medialnych. Szczególną uwagę zwrócono na wykorzystanie nowoczesnych technologii, takich jak gamifikacja, storytelling czy narzędzia multimedialne, które angażują młodzież i pozwalają uczyć się poprzez praktyczne doświadczenia.

Publikacja, będąca efektem projektu, zawiera zebrane dobre praktyki, innowacyjne rozwiązania oraz rekomendacje opracowane na podstawie doświadczeń partnerów i uczestników. Jej celem jest wsparcie nauczycieli, pedagogów, animatorów kultury, pracowników socjalnych i terapeutów w pracy z młodzieżą oraz inspirowanie ich do wdrażania nowoczesnych metod edukacyjnych w swoich działaniach.

FUNDACJA MIĘDZYNARODOWEJ INTEGRACJI GOSPODARCZEJ I KULTURALNO – TURYSTYCZNEJ

IMIĘ I NAZWISKO: LONGIN KAJKA

WWW.FUNDACJAMIGIKT.PL

Proszę opisać swoje doświadczenie (stanowisko pracy, zadania, cele) w pracy z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem oraz w nauczaniu kompetencji medialnych.

Doświadczenie w pracy z młodzieżą, zagrożoną wykluczeniem oraz w nauczaniu kompetencji medialnych:

- Dyrektor Zespołu Oświatowego w Starych Kobiałkach w latach 1994 - 2016
- Dyrektor Centrum Usług Wspólnych Gminy Stoczek Łukowski w latach od 2020
- Prezes Fundacji Międzynarodowej Integracji Gospodarczej i Kulturalno – Turystycznej od roku 2014

Zadania:

- organizacja i tworzenie warunków do edukacji formalnej, dla uczniów szkoły podstawowej;
- realizacja projektów edukacyjnych i społecznych dla dzieci i młodzieży w ramach edukacji pozaformalnej;
- działalność edukacyjna, wydawnicza, reklamowa, szkoleniowa, dokumentacyjna i badawcza;
- organizacja szkoleń, prelekcji, seminariów, kursów, konferencji, targów, kongresów, sympozjów, warsztatów, imprez publicznych, festiwali, konkursów, plebiscytów, happeningów, pokazów filmowych, spektakli teatralnych, spotkań, wystaw, giełd, wycieczek, a także innych form działalności;
- prowadzenie działalności informacyjnej i promocyjnej;
- opracowywanie badań, raportów, opinii, ekspertyz, strategii, programów, projektów gospodarczych, kulturalnych, turystycznych, ekologicznych, energetycznych, archeologicznych, oświatowych i społecznych;
- realizacja projektów o zasięgu lokalnym, regionalnym, ogólnopolskim i międzynarodowym;
- nawiązywanie kontaktów i wymiana doświadczeń z innymi organizacjami i instytucjami.

W ramach swojej działalności ponad 1000 osób młodzieży uczestniczyło w 75 projektach edukacyjnych, kulturalnych i społecznych w ramach Programów: Równać Szanse, POWER, Erasmus+, Międzynarodowa Wymiana Młodzieży, Polsko – Litewski Fundusz Wymiany Młodzieży i Polsko – Ukraińska Rada Wymiany Młodzieży.

Jakie metody i narzędzia edukacyjne stosujesz najczęściej w nauczaniu kompetencji medialnych? Dlaczego uważasz je za skuteczne?

Metody edukacyjne

- burza mózgów - traktowana jako dyskusja, w celu szerokiej wymiany przez młodzież swoich opinii, komentarzy, odnoszących się do określonego zagadnienia lub problemu;
- drama - jest to spontaniczne wchodzenie, wczuwanie się w określoną sytuację;
- debata - forma dyskusji nad wybranym tematem wg określonego scenariusza;
- dyskusja - wspólne omawianie określonej sprawy lub problemu;
- mapa myśli – określenie w formie skojarzeń, zdefiniowanie pojęć, problemów, zjawisk;
- webquest – korzystanie z internetowych materiałów źródłowych – praca zespołowa i ind.
- quiz – zadawanie pytań w celu sprawdzenia wiedzy młodzieży na określony temat;
- internetowe umożliwiające realizację zadania.

Narzędzia: gry, testy, quizy, grafiki, filmy video, zdjęcia, prezentacje multimedialne i diagramy.

Młodzież eksploruje zagadnienie poprzez aktywne uczestnictwo. Każdy młody człowieka pełni jedną z dwóch ról: dziennikarza lub osoby udzielającej wywiadu. Z jednej strony musi stworzyć pytania jakie zada, a z drugiej strony, jako udzielający wywiadu musi przemyśleć swoją odpowiedź na dany temat. Dziennikarze tworzą przy tym notatki. W czasie ewaluacji zadajemy pytania o odczucia, wrażenia dziennikarzy, jak i osoby udzielające wywiadów.

Czy możesz podać przykłady konkretnych działań lub projektów, które uważasz za najlepsze praktyki w zakresie nauczania kompetencji medialnych?

Jako przykład konkretnego projektu i działań – EcoLogiczni 2022 w ramach Programu Erasmus+. W projekcie odbyło się m.in. szereg debat, w tym debat eksperckich, filmów edukacyjnych, konferencji ekologicznych, prezentacji multimedialnych oraz konkursów. Do współtworzenia projektu zostały zaproszone organizacje partnerskie z Włoch, Słowacji, Turcji i Hiszpanii, zajmujące się m.in. wyzwaniami związanymi z edukacją medialną w nowej rzeczywistości społecznej. Projekt w zakresie edukacji medialnej miał na celu kształtowanie umiejętności analizy, oceniania, wartościowania oraz tworzenia komunikatów medialnych, a przede wszystkim edukowanie w wymiarze wartości i działań człowieka.

Jakie wyzwania napotykasz podczas nauczania kompetencji medialnych młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i jak sobie z nimi radzisz?

Największym wyzwaniem, jest umiejętne włączanie młodzieży o specjalnych potrzebach edukacyjnych w realizację działań projektowych. W naszych projektach młodzież o specjalnych potrzebach edukacyjnych włączana jest w organizację aktywności online, w tym prowadzenie spotkań i dyskusji, tworzenie dokumentacji zdjęciowej i filmowej z działań projektowych.

W jaki sposób oceniasz własne kompetencje medialne oraz skuteczność stosowanych metod nauczania?

Oceniam na poziomie dobrym, wystarczającym, by rozwijać u młodzieży kompetencje i umiejętności w zakresie edukacji medialnej. Stosowane metody i narzędzia pozwalają w pełni osiągnąć cele i rezultaty określone w projektach.

Jakie wsparcie lub szkolenia uważasz za niezbędne dla trenerów i nauczycieli, aby efektywniej rozwijać kompetencje medialne wśród młodzieży?

We współczesnym społeczeństwie, zdominowanym przez media społecznościowe wzrasta potrzeba edukacji medialnej. Chodzi tu głównie o umiejętne z nich korzystanie, odróżnianie źródeł wiarygodnych od fałszywych, traktowania mediów do poznawania prawdy. Jest pilna potrzeba wsparcia trenerów i nauczycieli w zakresie zarządzania sytuacjami kryzysowymi w mediach, kreatywnego tworzenia mediów i krytycznego spojrzenia na media na płaszczyźnie odbiorcy.

Czy korzystasz z zasobów, materiałów edukacyjnych, dobrych praktyk pochodzących z innych krajów? Jeśli tak, jak wpływają one na Twoją pracę?

Tak, często korzystam z zasobów, materiałów i dobrych praktyk naszych partnerów projektowych z Turcji, Holandii, Portugalii, Litwy, Włoch, Słowacji i Islandii. Wpływają na jakość mojej pracy i odnoszą się głównie do merytorycznego tworzenia prezentacji, warsztatów, symulacji, sesji, e-learningu i coachingu.

Jakie strategie stosujesz, aby dostosować nauczanie kompetencji medialnych do indywidualnych potrzeb uczniów?

Istnieje wiele strategii realizacji edukacji medialnej w odniesieniu do indywidualnych potrzeb uczniów. Dla mnie najważniejsze jest stosowanie atrakcyjnej strategii przekazu, by odpowiednio trafiła do odbiorcy, by m.in. spotkania, przekaz medialny, zajęcia, spontanicznie eksplorowały otaczającą nas rzeczywistość.

Jakie są Twoje obserwacje dotyczące wpływu nauczania kompetencji medialnych na rozwój młodzieży zagrożonej wykluczeniem?

Poprzez obserwacje pogłębiły się moje przekonania, że edukacja medialna odgrywa coraz większą rolę, pozwalającą skutecznie i bezpiecznie używać mediów. Korzystanie z informacji, wykorzystywanie jej, krytyczne ocenianie i tworzenie treści medialnych wymaga odpowiednich kompetencji i umiejętności, które powinniśmy przez całe życie rozwijać.

Jakie rekomendacje miałbyś/miałabyś dla innych trenerów lub instytucji, które chcą wdrożyć lub usprawnić programy nauczania kompetencji medialnych?

Należy mieć na uwadze, że edukacja medialna wymaga od trenerów i nauczycieli, organizacji indywidualnego podejścia do odbiorcy na płaszczyźnie tworzenia i wykorzystywania mediów dla ich własnego i wspólnotowego użytku.

IMIĘ I NAZWISKO: ALEX DIDINO

WWW.FILOSFORMAZIONE.IT

Proszę opisać swoje doświadczenie (stanowisko pracy, zadania, cele) w pracy z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem oraz w nauczaniu umiejętności medialnych.

Jestem antropologiem kulturowym z wykształcenia i uczę historii, zachowań społecznych oraz orientacji zawodowej w kursach dla operatorów systemów grzewczych i hydraulicznych, operatorów mechanicznych oraz w branży wellness i fryzjerskiej. W przeszłości udzielałem również wsparcia indywidualnego i w małych grupach. Uczniowie w moich klasach to często młodzież z trudnościami w nauce i specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz/lub pochodząca z środowisk ekonomicznie, edukacyjnie i społecznie zmarginalizowanych.

Jakie metody i narzędzia dydaktyczne stosujesz najczęściej w nauczaniu umiejętności medialnych? Dlaczego uważasz je za skuteczne?

Oprócz standardowych materiałów audiowizualnych zacząłem używać narzędzi wspierających naukę oraz narzędzi oceny wiedzy, takich jak Kahoot. Kiedy to możliwe, wykorzystuję telefony komórkowe i komputery do wsparcia badań i pracy nad projektami. W celu tworzenia namacalnych rezultatów prowadzę uczniów w korzystaniu z różnych platform i oprogramowania, takich jak Canva, AutoCad, SketchUp oraz Europass do tworzenia CV. W kontekście edukacji zorientowanej na praktykę użycie narzędzi multimedialnych ułatwia zaangażowanie i pozwala uczniom na realizację zdobytych umiejętności w gotowych produktach.

Czy możesz podać przykłady konkretnych działań lub projektów, które uważasz za najlepsze praktyki w nauczaniu umiejętności medialnych?

Podczas sesji orientacyjnych z pierwszorzecznymi uczniami kursu dla operatorów systemów grzewczych i hydraulicznych poprosiłem uczniów o zbadanie potrzeb nauczycieli i uczniów w naszej szkole poprzez nagrywanie wywiadów. Na podstawie tych badań szukali oni możliwych rozwiązań dla zidentyfikowanych problemów i tworzyli prezentacje przy użyciu narzędzi medialnych, które uznali za najbardziej skuteczne. Oprócz klasycznych dokumentów Google, prezentacje były tworzone w Canva, rysunki w AutoCad, a plany pomieszczeń w SweetHome3D. W niektórych przypadkach projektowali nawet loga do dekoracji wewnętrznych.

Jakie wyzwania napotykaś podczas nauczania umiejętności medialnych młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i jak sobie z nimi radzisz?

Jednym z trudnych aspektów związanych ze strukturą szkoły jest dostęp do narzędzi multimedialnych, które nie zawsze są dostępne dla każdej klasy. Dodatkowo uczniowie mają bardzo różne podstawowe umiejętności, dlatego konieczne jest dostosowywanie działań, aby utrzymać zaangażowanie każdego ucznia. Jednocześnie tzw. "cyfrowi tubylcy" mają mniej zasobów do rozwiązywania problemów w narzędziach multimedialnych i są przyzwyczajeni do najłatwiejszych i najszybszych rozwiązań, które nie zawsze są poprawne ani najlepsze pod względem skuteczności.

Jak oceniasz swoje umiejętności medialne oraz skuteczność stosowanych metod nauczania?

Uważam, że posiadam dobre podstawowe umiejętności medialne oraz zdolność rozwiązywania problemów w zakresie narzędzi medialnych. Staram się jednak stale aktualizować swoją wiedzę i szkolić się w zakresie nowych technologii medialnych, szczególnie ich zastosowań edukacyjnych. Obecnie interesuje mnie dalsze szkolenie w zakresie sztucznej inteligencji i jej potencjalnego zastosowania w nauczaniu, aby stała się zasobem dla uczniów, a nie jedynie potencjalnym zagrożeniem dla procesu nauki. Na poziomie wydziałowym stale dążymy do wymiany najlepszych praktyk i szkoleń rówieśniczych, aby pozostać jak najbardziej na bieżąco.

Jakie wsparcie lub szkolenia uważasz za niezbędne dla trenerów i nauczycieli, aby efektywniej rozwijać umiejętności medialne wśród młodzieży?

Uważam, że nauczyciele powinni pozostawać w ścisłym kontakcie z nowymi technologiami medialnymi używanymi przez młodzież i nie narzucać metod nauczania i szkolenia, które są odległe od codziennych doświadczeń uczniów. Dlatego niezbędne jest rozpoczęcie od badań społeczno-antropologicznych, aby zrozumieć, jak produkty medialne są faktycznie wykorzystywane przez młodzież.

Czy korzystasz z zasobów, materiałów edukacyjnych lub dobrych praktyk pochodzących z innych krajów? Jeśli tak, jaki mają one wpływ na Twoją pracę?

Staram się jak najczęściej przyjmować materiały i dobre praktyki z różnych krajów, szczególnie ze świata anglosaskiego, ponieważ łatwiej mi zrozumieć język. Szczególnie próbuję wprowadzać projekty współpracy i transmedialne do mojego nauczania poprzez różne platformy internetowe i strony z otwartymi zasobami. Korzystanie z międzynarodowych dobrych praktyk, czy to adaptowanych, czy nie, jest doskonałym sposobem na pokazanie studentom i kolegom różnych rzeczywistości.

Jakie strategie stosujesz, aby dostosować nauczanie umiejętności medialnych do indywidualnych potrzeb uczniów?

Staram się jak najczęściej przyjmować materiały i dobre praktyki z różnych krajów, szczególnie ze świata anglosaskiego, ponieważ łatwiej mi zrozumieć język. Szczególnie próbuję wprowadzać projekty współpracy i transmedialne do mojego nauczania poprzez różne platformy internetowe i strony z otwartymi zasobami. Korzystanie z międzynarodowych dobrych praktyk, czy to adaptowanych, czy nie, jest doskonałym sposobem na pokazanie studentom i kolegom różnych rzeczywistości.

Jakie są Twoje obserwacje dotyczące wpływu nauczania umiejętności medialnych na rozwój młodzieży zagrożonej wykluczeniem?

Uważam, że rozwój dobrych umiejętności cyfrowych i medialnych u młodzieży jest kluczowy i pilny, aby mogła krytycznie i uwrażliwie radzić sobie w świecie coraz bardziej zdominowanym przez nowe technologie i produkty medialne. Pilność ta jest szczególnie widoczna w obliczu wszechobecności mediów społecznościowych oraz nadchodzącej obecności sztucznej inteligencji w życiu codziennym, która może okazać się zarówno zasobem, jak i potencjalnym zagrożeniem.

Jakie rekomendacje masz dla innych trenerów lub instytucji, które chcą wdrożyć lub usprawnić programy nauczania umiejętności medialnych?

Zalecałbym rozpoczęcie od zrozumienia wyzwań, zasobów i zainteresowań, jakie młodzież ma wobec produktów medialnych, zanim opracuje się kompletny program. Doradziłbym również poszerzenie horyzontów poprzez docenianie międzynarodowych doświadczeń, które mogą wzbogacić program nauczania uczniów poprzez przełamywanie przestarzałych i odległych metod nauczania i uczenia się.

GMINNA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W WOJCIESZKOWIE

IMIĘ I NAZWISKO: KAMIL ZBIETKA

WWW.WOJCIESZKOW.NASZABIBLIOTEKA.COM

Proszę opisać swoje doświadczenie (stanowisko pracy, zadania, cele) w pracy z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem oraz w nauczaniu kompetencji medialnych.

Pracuję na stanowisku referenta do spraw kultury w Gminnej Bibliotece Publicznej w Wojcieszkowie. W zakresie swoich obowiązków mam między innymi prowadzenie strony internetowej oraz profilu w mediach społecznościowych, pisanie projektów, prowadzenie zajęć i warsztatów z dziećmi i młodzieżą, koordynowanie projektów, spotkań autorskich. Z młodzieżą pracuję na co dzień, prowadząc zajęcia sportowe, jak również regularnie pełnię funkcję koordynatora projektów w ramach Programu Równać Szanse. W ramach naszej działalności projektowej realizowaliśmy kilka zadań związanych z kompetencjami medialnymi.

Jakie metody i narzędzia edukacyjne stosujesz najczęściej w nauczaniu kompetencji medialnych? Dlaczego uważasz je za skuteczne?

Przede wszystkim są to metody oparte na praktycznej działalności młodzieży oraz metody aktywizujące. Stosuję, jednak rzadziej metodę opartą na słowie np. pogadanka. Wychodzę z założenia, że młodzież chętniej bierze w coś udział, uczy się kiedy może być czynnym odbiorcą w danym temacie. Łatwiej uczymy się, kiedy mamy okazję praktykować i doświadczać, a nie tylko słuchać, tym bardziej w świecie w którym młodzi są zarzucani milionem bezwartościowych postów w mediach społecznościowych. Praktykując, młodzież ma bezpośrednią okazję do tego, aby szybko samemu naprawić swój błąd co przynosi wymierne korzyści.

Czy możesz podać przykłady konkretnych działań lub projektów, które uważasz za najlepsze praktyki w zakresie nauczania kompetencji medialnych?

Niedawno zrealizowaliśmy, rewelacyjny w mojej ocenie, projekt „M&M Młodzieżowe Motywatorium”, w którym młodzi ludzie zdobywali kompetencje społeczne, emocjonalne oraz kompetencje medialne poprzez stworzenie własnego studia nagraniowego. Odpowiedzialni byli za wybór i zakupienie sprzętu, pianek wygłuszających, foteli, mikrofonów, planowanie wystroju, szukanie wśród lokalnej społeczności osób do wywiadów, nagrywanie wywiadów, montaż i promocję w mediach społecznościowych.

Młodzież w tym projekcie od początku do końca była głównym wykonawcą działań. Skupiając się na kompetencjach medialnych, uczestnicy projektu mieli okazje do świadomego podejmowania decyzji, interpretowali nagrane wywiady i wybierali sposób ich prezentacji, dbali o swój wizerunek w mediach społecznościowych, dbali o jakość wrzucanych materiałów, chociaż wcale nie było to wymogiem projektowym. Młodzież szukała również informacji na dany temat, przeglądała różne projekty i czerpała z nich inspiracje. Młodzież aby dojść do ostatniego elementu, czyli publikacji filmu przeszła cały proces edukacyjny w zakresie medialnym. Były to chociażby podstawy montażu, ale również rzeczy związane z zasadami i dostępnością np. montaż napisów do filmu.

Przykładem konkretnych działań może być też przeprowadzony przeze mnie warsztat z tworzenia audiobooka. Pokazałem tam, na jakich urządzeniach dawniej słuchano audiobooków oraz jak wygląda to obecnie. Następnie razem nagrywaliśmy audiobooka i montowaliśmy nagrania. Po warsztacie mogliśmy wrzucić gotowego audiobooka w media. Połączenie klasycznego czytania i nowych technologii. W takim działaniu też odnajdziemy wiele praktyk mających na celu naukę kompetencji medialnych.

Jakie wyzwania napotykasz podczas nauczania kompetencji medialnych młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i jak sobie z nimi radzisz?

Okazuje się, że młodzież czasami jest tak słabo rozwinięta pod względem nie tylko samych kompetencji cyfrowych czy medialnych, ale podstaw związanych z użytkowaniem komputera, że czasami zastanawiam się co oni robią na zajęciach z informatyki. Młodzież nie jest świadoma wielu rzeczy i spraw tego co wydaje się oczywiste. Bezpieczeństwo w sieci, o którym się tyle mówi jest w mojej ocenie znikome. Dużym wyzwaniem jest również dokonywanie wyborów wartościowych treści medialnych tzn. często oglądają, obserwują treści proste, nie rozwijające, wręcz nazwałbym je uwsteczniające, gdzie nie ma mowy o jakiegokolwiek analizie czy interpretacji tego co widzą. Być może świat zmierza w takim kierunku, ale dla mnie jest to wyzwanie, bo jak na tym etapie wzbudzić w nich głębsze myślenie.

W jaki sposób oceniasz własne kompetencje medialne oraz skuteczność stosowanych metod nauczania?

Uważam, że moje kompetencje medialne są na dobrym poziomie, jednak świat cyfrowy jest tak szybko zmieniający się, że nie mogę powiedzieć, że wiem dużo, czy też jestem na bieżąco. Dam przykład: ostatnio było na warsztatach ze sztucznej inteligencji, było o wykorzystaniu chatu gpt. Sam chat nie jest dla mnie tajemnicą, używam go. Jednak zaprezentowane formy łączenia np. czatu, który ułoży tekst piosenki a inny program zrobi z niej wersję audio, która niczym nie różni się od śpiewającego człowieka, była już dla mnie nieco przerażająca. Co do metod to uważam, że są one skuteczne.

Jakie wsparcie lub szkolenia uważasz za niezbędne dla trenerów i nauczycieli, aby efektywniej rozwijać kompetencje medialne wśród młodzieży?

Szkolenia na żywo, na których jest 90% praktyki, a nie teorii, jak w większości. Chcąc zwiększyć kompetencje medialne młodzieży, musimy zwrócić uwagę również na szereg innych aspektów pozwalających zrozumieć daną grupę społeczną, w tym przypadku młodzież. Chodzi mi o to, aby ktoś kto nie pracuje z młodymi, mógł chociaż trochę zapoznać się z ich tokiem rozumowania, podejściem do życia, zrozumieniem tego, że taki młody człowiek może codziennie rano mieć na siebie i na swoje życie inny pomysł.

Jakie rekomendacje miałbyś/miałabyś dla innych trenerów lub instytucji, które chcą wdrożyć lub usprawnić programy nauczania kompetencji medialnych?

Powtórzę się i napisze podobnie jak wcześniej. Chcąc zwiększyć kompetencje medialne młodzieży, musimy zwrócić uwagę również na szereg innych aspektów pozwalających zrozumieć daną grupę społeczną, w tym przypadku młodzież.

ESSERCI SCS (SPÓŁDZIELNIA SOCJALNA)

IMIĘ I NAZWISKO: FABRIZIO DAFFARA

WWW.ESSERCI.NET

Proszę opisać swoje doświadczenie (stanowisko pracy, zadania, cele) w pracy z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem oraz w nauczaniu umiejętności medialnych.

Od ponad 30 lat pracuję z dziećmi zagrożonymi wykluczeniem społecznym poprzez programy edukacyjne i szkoleniowe w szkołach. W 2008 roku opracowałem i zaprojektowałem kurs edukacji medialnej MEDIAMENTE, dedykowany uczniom szkół średnich, mający na celu rozwijanie krytycznych i świadomych umiejętności korzystania z mediów. Od 2012 roku rozszerzyłem go o program MEDIAMONDO, skierowany do dzieci w wieku szkoły podstawowej, koncentrujący się na edukacji medialnej i budowaniu cyfrowego obywatelstwa już od najmłodszych lat.

Jakie metody i narzędzia dydaktyczne stosujesz najczęściej w nauczaniu umiejętności medialnych? Dlaczego uważasz je za skuteczne?

Proponuję stosowanie aktywnych i interaktywnych metodologii, takich jak warsztaty praktyczne, odgrywanie ról i analiza rzeczywistych przypadków, a także narzędzia cyfrowe, takie jak wideo, platformy online i aplikacje edukacyjne. Te podejścia aktywnie angażują uczestników, stymulują krytyczne myślenie i sprzyjają nauce przez doświadczenie, co sprawia, że zrozumienie dynamiki mediów staje się bardziej efektywne.

Czy możesz podać przykłady konkretnych działań lub projektów, które uważasz za najlepsze praktyki w nauczaniu umiejętności medialnych?

W ostatnich latach eksperymentowałem z opowiadaniem historii i tworzeniem wideo. Na warsztatach MEDIAMENTE uczniowie tworzyli krótkie historie multimedialne, rozwijając krytyczne umiejętności oraz techniki produkcji wideo. W programie MEDIAMONDO dzieci tworzyły animowane historie lub krótkie filmy, eksplorując języki wizualne oraz funkcjonowanie mediów w sposób kreatywny i dostępny.

Jakie wyzwania napotykasz podczas nauczania umiejętności medialnych młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i jak sobie z nimi radzisz?

Głównymi wyzwaniami są trudności z koncentracją uwagi oraz niedostępny język. Aby temu zaradzić, stosuję proste narzędzia wizualne, dostosowane działania i elastyczne harmonogramy, dopasowując treści do możliwości uczestników. Preferuję pracę w małych grupach, aby stymulować współpracę, i wykorzystuję podejście zabawowe, aby utrzymać wysoki poziom motywacji.

Jak oceniasz swoje umiejętności medialne oraz skuteczność stosowanych metod nauczania?

Oceniam swoje umiejętności medialne poprzez ciągłe aktualizowanie wiedzy oraz dyskusje z kolegami i ekspertami w tej dziedzinie. Skuteczność metod mierzę, obserwując zaangażowanie uczestników, poprawę ich umiejętności oraz uzyskiwane opinie zwrotne. Wykorzystuję również narzędzia monitorujące, takie jak kwestionariusze, praktyczne ćwiczenia oraz analiza produktów powstałych podczas warsztatów.

Jakie wsparcie lub szkolenia uważasz za niezbędne dla trenerów i nauczycieli, aby efektywniej rozwijać umiejętności medialne wśród młodzieży?

Uważam za niezbędne ciągłe szkolenia dotyczące nowych technologii, języków mediów oraz innowacyjnych podejść pedagogicznych. Ważne są praktyczne zasoby, takie jak dostępne narzędzia cyfrowe, oraz możliwości dzielenia się doświadczeniami i dobrymi praktykami przez trenerów.

Czy korzystasz z zasobów, materiałów edukacyjnych lub dobrych praktyk pochodzących z innych krajów? Jeśli tak, jaki mają one wpływ na Twoją pracę?

Korzystam z międzynarodowych programów edukacji medialnej, takich jak te promowane przez UNESCO, europejski system kompetencji cyfrowych DigComp oraz zasoby organizacji takich jak Media Literacy Now i Common Sense Media.

Jakie strategie stosujesz, aby dostosować nauczanie umiejętności medialnych do indywidualnych potrzeb uczniów?

Personalizuję treści, wykorzystuję materiały wizualne i interaktywne oraz aktywnie angażuję uczniów w działania praktyczne. Organizuję pracę w małych grupach, zapewniam ciągłą informację zwrotną i stosuję zróżnicowane narzędzia, aby odpowiadać na różne umiejętności i style uczenia się.

Jakie są Twoje obserwacje dotyczące wpływu nauczania umiejętności medialnych na rozwój młodzieży zagrożonej wykluczeniem?

Nauczanie umiejętności medialnych wspiera rozwój krytycznego myślenia, kreatywności i pewności siebie. Pomaga lepiej rozumieć i obsługiwać media, świadomie się wypowiadać oraz czuć się częścią społeczności. Oferuje narzędzia do opowiadania własnej historii i odpowiedzialnego korzystania z technologii cyfrowych, wspierając integrację społeczną i aktywne uczestnictwo.

Jakie rekomendacje masz dla innych trenerów lub instytucji, które chcą wdrożyć lub usprawnić programy nauczania umiejętności medialnych?

Aktywnie angażuj uczniów za pomocą praktycznych i interaktywnych metod, korzystaj z nowoczesnych narzędzi technologicznych i promuj współpracę między szkołami, rodzinami i lokalnymi społecznościami. Zaczynaj od rzeczywistych potrzeb młodzieży, dostosowując treści, aby były bardziej inkluzywne i motywujące.

DOM KULTURY W TUCHOWIE

IMIĘ I NAZWISKO: ANNA MADEJSKA

WWW.DKTUCHOW.PL

Proszę opisać swoje doświadczenie (stanowisko pracy, zadania, cele) w pracy z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem oraz w nauczaniu kompetencji medialnych

Jako animatorka kultury i koordynatorka projektów adresowanych do młodzieży w gminie Tuchów miałam za zadanie aktywizować działania młodzieży tak, aby podejmowali inicjatywę współtworzenia oferty kulturalnej i realizować projekty, które byłyby im dedykowane, uwzględniały ich zainteresowania, potrzeby, pozwalały rozwijać umiejętności, doskonalić kompetencje komunikacyjne, w tym medialne, i emocjonalne, zachęcały do angażowania w działania na rzecz lokalnej społeczności.

Adresatem realizowanych projektów była młodzież z terenu gminy Tuchów, która ze względu na różne czynniki: ekonomiczne, wynikające z miejsca zamieszkania, społeczno-mentalne, komunikacyjne itp. ma trudniej działać w sposób, w jaki działa młodzież w większych miejscowościach.

Wszystkim działaniom młodzieży podczas realizowanych zadań towarzyszyło nauczanie kompetencji medialnych zapewniających widoczność ich działań, umiejętność budowania wizerunku, nawiązywania relacji z otoczeniem, odpowiednie wykorzystywania potencjału osobowego i zasobów materialnych. W tym zakresie młodzi ludzie mogli rozwijać je podczas realizacji projektów programu „Równać Szanse” Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności. Z ich inicjatywy powstała strona na Facebooku, którą od początku prowadzili samodzielnie, budując tym samym wizerunek. Podobnie było z Instagramem.

Jakie metody i narzędzia edukacyjne stosujesz najczęściej w nauczaniu kompetencji medialnych? Dlaczego uważasz je za skuteczne?

W nauczaniu kompetencji medialnych wykorzystuję dwa sposoby: zdobywanie wiedzy oraz poszerzanie i doskonalenie umiejętności medialnych. Zdobywanie wiedzy przez młodzież odbywa się w różny sposób. Są to: szkolenia, w których biorą udział, warsztaty filmowe, instruktaże, do których docierają samodzielnie, filmiki na Instagramie, YouTube, poradniki, wyjazdy studyjne do telewizji, spotkania z dziennikarzami, realizatorami filmowymi, obecność na planie filmowym, podglądanie pracy realizatora obrazu, dźwięku, prezentera telewizyjnego, grafika.

Poszerzanie i doskonalenie umiejętności odbywa się metodą próbowania i doświadczania. Młodzież samodzielnie działa, tworząc plakaty, zaproszenia, filmy, relacje, rolki, wystąpienia publiczne, obsługując programy graficzne, do montowania filmów, tworząc grafiki, treści do publikowania, występując publicznie podczas przygotowanych przez siebie eventów itp. Mój sposób pracy uważam za skuteczny, ponieważ zawiera dwa ważne elementy: zdobywanie wiedzy i uczenie poprzez samodzielne doświadczanie. Wiedza przekładana jest na praktykę, a metoda prób, odnoszenia sukcesów i błędów pozwala rozwijać kompetencje poprzez wyciąganie wniosków, wzmacnianie pozytywów i poprawianie tego, co nie wyszło. Bardzo lubię również praktykować metodę wzajemnego słuchania tego, czym dzielą się ze sobą młodzi i sama w ten sposób wiele się od nich uczę.

Czy możesz podać przykłady konkretnych działań lub projektów, które uważasz za najlepsze praktyki w zakresie nauczania kompetencji medialnych?

Najlepszym przykładem działań młodzieży jest stworzony przez nich profil na Facebooku: Młody Tuchów. Dzięki jego tworzeniu młodzież komunikowała się z otoczeniem, zyskała widoczność i identyfikację w środowisku lokalnym, a dzięki temu, że prowadzony był on przez różne osoby zyskiwał różnorodność i był wzbogacany.

Dobłą praktyką był również cykl wywiadów młodzieży prowadzonych pod hasłem: Spotkania inspirujące, do których młodzież zapraszała osoby, które chciała bliżej poznać. Mierzyli się ze stresem związanym z realizacją techniczną, ale także z wystąpieniami publicznymi. Wywiady prowadzone przez młodzież później inspirowały do działania innych.

Podobnie było w przypadku reportaży z organizowanych przez siebie podróży do różnych miejscowości. Młodzi ludzie mieli za zadanie nagrać film-relację z każdego wyjazdu. Samodzielnie tworzyli koncepcję, samodzielnie nagrywali, gromadzili materiał, selekcjonowali go, montowali według własnego pomysłu. Filmy można było obejrzeć pod kodami QR umieszczonymi na wystawie fotograficznej podczas jednego z realizowanych eventów.

Jakie wyzwania napotykasz podczas nauczania kompetencji medialnych młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i jak sobie z nimi radzisz?

Największym wyzwaniem jest bariera komunikacyjna wynikająca z obaw przed ocenianiem młodzieży. Młodzi ludzie, którzy np. mają problemy z mówieniem, czytaniem, otwartością nie chcą tak od razu angażować się w działania, w których będą widoczni. Do takich osób podchodzę z wielką uważnością i spokojem. Nie narzucam, nie każę niczego robić wbrew sobie, ale rozmawiam i długi czas identyfikuję barierę. Jeśli jest ona bardzo poważna, doradzam sięgnięcie po pomoc zewnętrzną, jeśli jestem w stanie - stwarzam warunki bezpiecznego próbowania wychodzenia ze swojej strefy komfortu. Zawsze, w każdym przypadku buduję poczucie bycia przy, bycia blisko, tak żeby młody człowiek miał poczucie, że będę, kiedy będzie przy mnie mogą próbować uczyć się więcej.

potrzebował i pomogę wtedy i w tym, co mi zakomunikuje. Nie oceniam i uczę młodych ludzi, by nie oceniali innych. Każdemu staram się przydzielać takie działania, w których będzie czuł się dobrze i pytając, czy już możemy próbować czegoś więcej. Zazwyczaj młodzi ludzie czują, że przy mnie mogą próbować uczyć się więcej.

Jakie wsparcie lub szkolenia uważasz za niezbędne dla trenerów i nauczycieli, aby efektywniej rozwijać kompetencje medialne wśród młodzieży?

- Szkolenia nagrywania i montażu filmów w dedykowanych programach.
- Szkolenie z wystąpień publicznych i budowania wizerunku.
- Szkolenia z zakresu wzmocnienia poczucia własnej wartości.
- Szkolenia z zakresu budowania wypowiedzi użytkowych.

Jakie strategie stosujesz, aby dostosować nauczanie kompetencji medialnych do indywidualnych potrzeb uczniów?

Skupiam się na rozpoznaniu już istniejących kompetencji, rozmowie o tym, co jest mocną stroną danej osoby, a w czym należy ją wzmocnić, ustalaniu indywidualnego planu rozwoju.

Jakie są Twoje obserwacje dotyczące wpływu nauczania kompetencji medialnych na rozwój młodzieży zagrożonej wykluczeniem?

Uważam, że nauczanie kompetencji medialnych jest ważne ze względu na wymagania czasów, w których żyjemy: należy budować świadomość nie tylko tworzenia treści, rozwijania kompetencji komunikacyjnych, ale także na świadomy odbiór i umiejętność selekcjonowania tego, z czym dziś mody człowiek się spotyka w sferze szeroko rozumianych mediów.

Jakie rekomendacje miałbyś/miałabyś dla innych trenerów lub instytucji, które chcą wdrożyć lub usprawnić programy nauczania kompetencji medialnych?

Uważam, że:

- Należy być blisko młodego człowieka. Interesować się tym, co ogląda, jak funkcjonuje w świecie mediów społecznościowych.
- Należy rozmawiać, jak to, w czym uczestniczy można dobrze wykorzystać w działaniu.
- Trzeba wzmacniać młodzież poprzez zapewnienie odpowiednich szkoleń, wymiany dobrych praktyk.
- Należy młodym ludziom dać działać, nawet gdyby wypracowane przez nich treści nie były tymi idealnymi.
- Poprawiać poprzez partnerstwo. I nie oceniać, a raczyć konstruktywną krytyką.

STOWARZYSZENIE ORIENTAMENTE

IMIĘ I NAZWISKO: TOMMASO BALDIN

WWW.ASSOCIAZIONEORIENTAMENTE.IT

Proszę opisać swoje doświadczenie (stanowisko pracy, zadania, cele) w pracy z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem oraz w nauczaniu umiejętności medialnych.

Jestem psychologiem w stowarzyszeniu Orientamente. Pracuję w kontekstach społecznych związanych z regeneracją miejską oraz współpracuję w zespole z nauczycielami, edukatorami i pracownikami społecznymi. Z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem pracuję w Fadabrav, społecznym warsztacie stolarskim, oraz w spazio nòva, centrum młodzieżowym. Jestem jednym z koordynatorów kilku działań, takich jak warsztaty edukacji nieformalnej w dziedzinie stolarstwa i sztuk ekspresyjnych, mających na celu redukcję stresu młodzieży i ubóstwa edukacyjnego.

Jakie metody i narzędzia dydaktyczne stosujesz najczęściej w nauczaniu umiejętności medialnych? Dlaczego uważasz je za skuteczne?

W naszych warsztatach często używamy narzędzi multimedialnych, takich jak telewizory dotykowe, projektory i platformy wirtualne, takie jak Kahoot i Mentimeter. Pozwala to młodzieży zapoznać się z takimi narzędziami i umożliwia bardziej efektywne zaangażowanie.

Czy możesz podać przykłady konkretnych działań lub projektów, które uważasz za najlepsze praktyki w nauczaniu umiejętności medialnych?

Jednym z przykładów dobrej praktyki jest warsztat multimedialny, który opracowaliśmy w spazio nòva, gdzie młodzież pracowała nad tworzeniem treści cyfrowych, takich jak filmy i prezentacje, wykorzystując narzędzia takie jak kamery i oprogramowanie do edycji. Pozwoliło to im w praktyczny i angażujący sposób zgłębić świat mediów cyfrowych. W innym projekcie, związanym z nauką języka angielskiego, używaliśmy platform takich jak Mentimeter, aby stymulować aktywny udział podczas zajęć, co umożliwiało uczniom wyrażanie opinii w czasie rzeczywistym i naukę w formie współpracy.

Czy możesz podać przykłady konkretnych działań lub projektów, które uważasz za najlepsze praktyki w nauczaniu umiejętności medialnych?

Główne wyzwania, z którymi się spotykam, dotyczą zróżnicowanych poziomów kompetencji oraz dostępności narzędzi cyfrowych. Niektóre osoby ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi mogą mieć trudności z utrzymaniem uwagi lub ze zrozumieniem pojęć technicznych. Aby temu zaradzić, indywidualizujemy ścieżki nauczania, wykorzystując materiały wizualne i interaktywne, dzieląc treści na mniejsze moduły oraz zapewniając spersonalizowane wsparcie. Ważną rolę odgrywają technologie wspierające, takie jak ekrany dotykowe i oprogramowanie adaptacyjne, które często okazują się kluczowe dla aktywnego udziału wszystkich.

Jak oceniasz swoje umiejętności medialne oraz skuteczność stosowanych metod nauczania?

Nasze umiejętności medialne oceniamy poprzez stałe szkolenia i ciągłe kształcenie. Dodatkowo wspólnie reflektujemy nad skutecznością metod, zbierając bezpośrednie opinie od młodzieży oraz analizując wyniki osiągnięte w projektach. Monitorujemy poziom ich zaangażowania oraz zdolność stosowania zdobytych umiejętności w rzeczywistych sytuacjach. Pozwala to na identyfikację obszarów wymagających poprawy i udoskonalenie strategii interwencji.

Jakie wsparcie lub szkolenia uważasz za niezbędne dla trenerów i nauczycieli, aby efektywniej rozwijać umiejętności medialne wśród młodzieży?

Kluczowe jest zapewnienie trenerom stałego kształcenia w zakresie nowych technologii i metodologii nauczania. Niezbędne są kursy szkoleniowe dotyczące oprogramowania edukacyjnego, narzędzi interaktywnych oraz platform współpracy wirtualnej. Ważne jest także promowanie wymiany dobrych praktyk na poziomie międzynarodowym, aby wzbogacać wiedzę i dostosowywać metody do specyficznych potrzeb młodzieży.

Czy korzystasz z zasobów, materiałów edukacyjnych lub dobrych praktyk pochodzących z innych krajów? Jeśli tak, jaki mają one wpływ na Twoją pracę?

Tak, często korzystam z zasobów pochodzących z innych krajów, szczególnie dotyczących narzędzi online i platform edukacyjnych. Na przykład platformy takie jak Edmodo i Padlet, używane w wielu międzynarodowych systemach edukacyjnych, zostały zintegrowane z naszymi działaniami z bardzo dobrymi rezultatami. Narzędzia te ułatwiają współpracę i dzielenie się pomysłami wśród młodzieży, pomagając im rozwijać bardziej otwart i globalne podejście.

Jakie strategie stosujesz, aby dostosować nauczanie umiejętności medialnych do indywidualnych potrzeb uczniów?

Personalizuję proces nauczania na podstawie zdolności i zainteresowań każdego młodego człowieka. Poprzez wstępną ocenę ich potrzeb strukturuje zróżnicowane działania, które pozwalają każdemu indywidualnie rozwijać się we własnym tempie.

Proszę opisać swoje doświadczenie (stanowisko pracy, zadania, cele) w pracy z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem oraz w nauczaniu kompetencji medialnych.

Moje doświadczenia polegają głównie na edukacji dorosłych, jednak mam też do czynienia z młodzieżą. Jestem niezależnym edukatorem, który specjalizuje się w nowych mediach, szczególnie w tematach związanych z wideo, streamingiem, podcastingiem, a także technologiami i metodami edukacyjnymi. Nauczam również w zakresie edukacji medialnej, tworzenia i konfiguracji własnych przestrzeni multimedialnych, a także w tematach związanych z praktycznym wykorzystaniem sztucznej inteligencji generatywnej.

Pracuję w różnych formach:

- Własna działalność usługowa w zakresie edukacji i doradztwa.
- Praca na rzecz reprezentowanej przeze mnie Fundacji Digital Creators.
- Praca na rzecz uczelni wyższych (projektowanie i tworzenie przedmiotów, wykłady).

Moje działania zazwyczaj sprowadzają się do:

- Wykładów i szkoleń.
- Pisania treści do kursów online i podręczników.
- Coachingu i mentoringu.

Mniej więcej połowa moich działań edukacyjnych odbywa się w trybie zdalnym, głównie synchronicznie lub hybrydowo.

Jakie metody i narzędzia edukacyjne stosujesz najczęściej w nauczaniu kompetencji medialnych? Dlaczego uważasz je za skuteczne?

Używam szereg metod związanych z nauczaniem online. Z racji tego, że nie mam do czynienia z młodzieżą na co dzień, to taka formuła zapewnia mi najlepsze rezultaty. i największą szansę dotarcia do grupy docelowej. Prowadzę również warsztaty stacjonarne i nagrywam lekcje wideo różnego typu, jednak typowe nauczanie online, w moim wypadku, sprawdza się najlepiej. Zdaję sobie jednak sprawę, że dużo zależy od kontekstu i danej sytuacji trenera.

Osobiście bardzo lubię wszelkiego rodzaju formy kohortowe nauki online. Polegają one na połączeniu metody odwróconej klasy z procesem action learning. W praktyce nauka polega prawie wyłącznie lub wyłącznie na kontakcie zdany. Proces składa się z kilku (zazwyczaj 4-8) spotkań online trwających po 2 do 4 godzin każde, a pomiędzy te spotkania wplataną jest praca własna studenta. Spotkania odbywają się raz na tydzień lub raz na dwa tygodnie. Idea ta pozwala na samodzielną pracę w dowolnym czasie, ale jednocześnie zapewnia stały kontakt z nauczycielem. Bardzo istotne w niej jest to, że spotkania online dotyczą konkretnych zadań i etapów pracy, a nie skupiają się na przekazywaniu wiedzy przez nauczyciela. Dlatego też bardzo ważna jest samodzielna praca pomiędzy spotkaniami. Ten element zaś jest największym wyzwaniem w przypadku pracy z młodzieżą, która przywykła, ze względu na model szkoły, do stałej kontroli ze strony nauczyciela. Metodę kohortową uważam za bardzo skuteczną, ale jednocześnie wymagającą. Trzeba też mieć na uwadze, że grupa w przypadku tej metody nie powinna przekraczać 20 osób. Ma to związek z tym, że uczniowie w trakcie trwania procesu realizują własne projekty i nauczyciel musi mieć możliwość zapoznania się z każdym z nich i dawania stałej informacji zwrotnej. To zaś sprawia, że w dużych grupach jednemu nauczycielowi nie uda się śledzić wielu pomysłów swoich uczniów jednocześnie.

Czy możesz podać przykłady konkretnych działań lub projektów, które uważasz za najlepsze praktyki w zakresie nauczania kompetencji medialnych?

Nie specjalizuję się typowo w tym temacie, dlatego nie chciałbym wyróżniać żadnych projektów. Szczególnie, że w skali kraju jest ich naprawdę dużo. Gdybym jednak miał wskazać ciekawe źródło inspiracji, to wskazałbym działania Centrum Edukacji Obywatelskiej, choćby ze względu na realizowane projekty i praktyczne publikacje, np.: Edukacja Medialna w szkole

Jakie wyzwania napotykasz podczas nauczania kompetencji medialnych młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i jak sobie z nimi radzisz?

Moje główne wyzwanie to nieprzygotowanie młodzieży do pracy w ramach własnych projektów i do konstruktywnej analizy krytycznej. Na początku, gdy pracujemy na własnych projektach, muszę dokładnie upewnić się, że studenci podjęli działania.

Drugie wyzwanie dotyczy stosunkowo niskich kompetencji technologicznych młodzieży. Panuje fałszywe przekonanie, że pokolenie iGen doskonale radzi sobie z narzędziami, ale prawda jest taka, że dotyczy to głównie prostych w obsłudze narzędzi social media. Na dużo gorszym poziomie jest np. praca z oprogramowaniem antywirusowym, arkuszem kalkulacyjnym czy choćby zwykłe stosowanie nagłówków w dokumentach. Te elementy trzeba wstępnie przygotować na samym początku.

Jakie wsparcie lub szkolenia uważasz za niezbędne dla trenerów i nauczycieli, aby efektywniej rozwijać kompetencje medialne wśród młodzieży?

Przede wszystkim wsparcie metodyczne. Nie uważam, aby wsparcie narzędziowe było potrzebne. Każdy edukator może samodzielnie wyszukiwać narzędzia przydatne w jego pracy, co stanowi istotną część kompetencji w tym zawodzie. Jednak brakuje skutecznych metod pracy z młodzieżą czy dobrej jakości scenariuszy lekcji. A także wiedzy w zakresie jak takie scenariusze modyfikować, jak ewaluować ich skuteczność. Mam wrażenie, że większość nauczycieli posługuje się głównie swoją intuicją oraz wyczuciem, co jest bardzo cenne, ale nie zawsze skuteczne.

Czy korzystasz z zasobów, materiałów edukacyjnych, dobrych praktyk pochodzących z innych krajów? Jeśli tak, jak wpływają one na Twoją pracę?

Korzystam z ogólnodostępnych zasobów, w tym tych zagranicznych. Jeśli są one w dostępnym dla mnie języku (np. angielski), to widzę same plusy w ich stosowaniu, szczególnie dostęp do praktyków z innych krajów. Na etapie researchu zasobów nie zwracam uwagi na kraj pochodzenia, ale na jakość zasobu i włączam go, lub nie, do swoich scenariuszy i metod.

Jakie strategie stosujesz, aby dostosować nauczanie kompetencji medialnych do indywidualnych potrzeb uczniów?

Staram się od razu skłaniać uczniów do pracy nad własnymi projektami, a nie nad teoriami. To sprawia, że angażują się oni w proces, ponieważ efekty mają dla nich znaczenie. Wyzwanie polega na poświęcaniu takim metodom nauczania znacznych ilości czasu oraz na wyzwoleniu w uczniach kreatywności. Jak wspominałem, polska szkoła raczej nie premiuje kreatywności, a raczej stawia na przekazywanie wiedzy w ramach przeładowanej podstawy programowej. Tym samym uczniowie postawieni przed procesem kreatywnym na początku często nie wiedzą, co z tym fantem zrobić.

Jakie rekomendacje miałbyś/miałabyś dla innych trenerów lub instytucji, które chcą wdrożyć lub usprawnić programy nauczania kompetencji medialnych?

Przede wszystkim od samego początku należy zachęcać młodzież do pracy nad własnymi projektami, np. poprzez stosowanie metod odwróconej klasy czy action learning. W moim rozumieniu nie da się zaangażować młodzieży w proces inaczej niż poprzez praktykę. A praktyka ta powinna być związana z ich życiem, np. nie ucę młodzieży tworzyć filmy, ale tworzyć filmy na TikTok, bez względu na to, jakie osobiście, jako nauczyciel, mam opinię o tej platformie.

WSPÓLNOTA SANT'EGIDIO

IMIĘ I NAZWISKO: DAVIDE FESI

WWW.SANTEGIDIO.PL

Proszę opisać swoje doświadczenie (stanowisko pracy, zadania, cele) w pracy z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem oraz w nauczaniu umiejętności medialnych.

Moje doświadczenie w nauczaniu umiejętności medialnych dla młodzieży zagrożonej wykluczeniem lub cudzoziemców opiera się na pomocy w poprawnym i samodzielnym korzystaniu z narzędzi medialnych.

Jakie metody i narzędzia dydaktyczne stosujesz najczęściej w nauczaniu umiejętności medialnych? Dlaczego uważasz je za skuteczne?

Stosowane przeze mnie metody składają się z lekcji teoretycznych, po których następują zajęcia praktyczne w klasie. Podczas zajęć praktycznych wprowadzana wcześniej teoria jest stosowana w praktyce, co pozwala odpowiadać na bardziej szczegółowe pytania.

Czy możesz podać przykłady konkretnych działań lub projektów, które uważasz za najlepsze praktyki w nauczaniu umiejętności medialnych?

Niektóre konkretne projekty dotyczą zadań wykonywanych przy użyciu programów, jakby były to zadania w rzeczywistej pracy w firmie. Umożliwia to zrozumienie zastosowań takich programów w kontekście zawodowym.

Jakie wyzwania napotykasz podczas nauczania umiejętności medialnych młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i jak sobie z nimi radzisz?

Głównym wyzwaniem jest przekonanie ich, że umiejętności medialne będą miały kluczowe znaczenie w każdym rodzaju pracy, którą podejmą w przyszłości. Że nie są to ograniczające umiejętności, ale mogą być stosowane w dowolnym środowisku pracy, aby poszerzać wiedzę i organizację pracy.

Jak oceniasz swoje umiejętności medialne oraz skuteczność stosowanych metod nauczania?

Moje umiejętności medialne są na dobrym poziomie i staram się zawsze być na bieżąco ze względu na szybkość rozwoju tej dziedziny. Uważam moje metody nauczania za dobre, ale zawsze mogą być ulepszone i dostosowywane do poziomu uczniów.

Jakie wsparcie lub szkolenia uważasz za niezbędne dla trenerów i nauczycieli, aby efektywniej rozwijać umiejętności medialne wśród młodzieży?

Nieodzowne są regularne kursy doszkalające dotyczące nowych technologii i metod nauczania, które pojawiają się każdego roku.

Czy korzystasz z zasobów, materiałów edukacyjnych lub dobrych praktyk pochodzących z innych krajów? Jeśli tak, jaki mają one wpływ na Twoją pracę?

Tak, korzystam z materiałów edukacyjnych i dobrych praktyk z innych krajów, aby móc integrować i zainteresować zagranicznych uczniów obecnych na zajęciach.

Jakie strategie stosujesz, aby dostosować nauczanie umiejętności medialnych do indywidualnych potrzeb uczniów?

Główną strategią polega na rozmowie z każdym uczniem w ciągu roku szkolnego i próbie zrozumienia jego zainteresowań, aby dostosować zadania do jego potrzeb.

Jakie są Twoje obserwacje dotyczące wpływu nauczania umiejętności medialnych na rozwój młodzieży zagrożonej wykluczeniem?

Umiejętności medialne są obecnie kluczowe w każdej dziedzinie życia i są szczególnie ważne dla młodzieży zagrożonej wykluczeniem. Mogą one pomóc rozwinąć nowe zainteresowania w innych dziedzinach.

Jakie rekomendacje masz dla innych trenerów lub instytucji, które chcą wdrożyć lub usprawnić programy nauczania umiejętności medialnych?

Moje rekomendacje dotyczą głównie pozostawania na bieżąco z innowacjami medialnymi i nowymi metodami nauczania. Dzisiejsze pokolenia bardzo szybko zmieniają swoje zainteresowania, dlatego istotne jest śledzenie nowości, aby móc coraz bardziej angażować młodzież.

FUNDACJA PRO CULTURA

IMIĘ I NAZWISKO: ŁUKASZ
SZCZEPAŃCZYK

WWW.PRO-CULTURA.PL

Proszę opisać swoje doświadczenie (stanowisko pracy, zadania, cele) w pracy z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem oraz w nauczaniu kompetencji medialnych.

W Fundacji Pro Cultura pracuję jako ekspert ds. projektów cyfrowych. Nasza fundacja zrealizowała dwa projekty skoncentrowane na edukacji medialnej młodzieży: "Cyfrowy obywatel wymiata w Internecie" oraz "5 kluczy do lepszego świata Internetu". Projekty te skierowane były do młodzieży zagrożonej wykluczeniem społecznym i cyfrowym, jak również do edukatorów, nauczycieli i trenerów pracujących z tą grupą. Celem działań było rozwijanie kompetencji cyfrowych i medialnych, wzmacnianie umiejętności krytycznego myślenia oraz promowanie świadomego i bezpiecznego korzystania z Internetu.

Jakie metody i narzędzia edukacyjne stosujesz najczęściej w nauczaniu kompetencji medialnych? Dlaczego uważasz je za skuteczne?

Najczęściej stosowane metody obejmowały:

- Warsztaty praktyczne z użyciem sprzętu fotograficznego, kamer i programów graficznych, co umożliwiała młodzieży praktyczne rozwijanie umiejętności technicznych.
- Metoda partycypacyjnego wideo, gdzie uczestnicy tworzyli własne nagrania, co wspierało ich kreatywność i zaangażowanie.
- Gry edukacyjne i scenariusze interaktywne na platformach takich jak Genially, które łączyły naukę z zabawą.

Metody te były skuteczne, ponieważ angażowały uczestników i dawały im realne narzędzia do rozwoju swoich umiejętności w sposób praktyczny i dostosowany do ich zainteresowań.

Czy możesz podać przykłady konkretnych działań lub projektów, które uważasz za najlepsze praktyki w zakresie nauczania kompetencji medialnych?

"Cyfrowy obywatel wymiata w Internecie", to projekt, który obejmował działania:

- Realizacja warsztatów z obsługi sprzętu fotograficznego i tworzenia materiałów wideo.
- Zajęcia dotyczące dbania o wizerunek w Internecie i bezpiecznego korzystania z mediów społecznościowych.
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność krytycznego myślenia oraz oceny wiarygodności treści w sieci.

"5 kluczy do lepszego świata Internetu" to projekt, w którym zrealizowane zostały:

- Wirtualne pokoje ucieczki – unikalne escape roomy - narzędzia edukacyjne w formie wirtualnych pokoi, z których każda przestrzeń symbolizuje jeden z pięciu kluczowych problemów internetowych. Uczestnicy rozwiązują zagadki, zdobywając wiedzę w praktyczny i angażujący sposób.
- E-learning dla nauczycieli – cykl szkoleń wideo dostosowany do potrzeb pedagogów i wychowawców, pomagający im efektywnie wspierać uczniów.

Gamifikacja i storytelling – nauka przez doświadczenie, z wykorzystaniem metod angażujących, takich jak narracja czy gry edukacyjne.

Jakie wyzwania napotykasz podczas nauczania kompetencji medialnych młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i jak sobie z nimi radzisz?

Wyzwania:

- Niska motywacja niektórych uczestników na początkowym etapie zajęć.
- Zróżnicowany poziom kompetencji cyfrowych w grupach.
- Bariery techniczne, takie jak ograniczony dostęp do sprzętu.
- Radzenie sobie z wyzwaniami:
- Stosowanie angażujących metod pracy, takich jak tworzenie filmów czy projektowanie gier.
- Praca w małych grupach, co pozwalało lepiej dostosować tempo zajęć do potrzeb uczestników.
- Organizacja dodatkowych konsultacji indywidualnych.

W jaki sposób oceniasz własne kompetencje medialne oraz skuteczność stosowanych metod nauczania?

Fundacja posiada zespół wysoko wykwalifikowanych specjalistów, którzy regularnie uczestniczą w szkoleniach i konferencjach związanych z edukacją medialną. Ja też staram się na bieżąco rozwijać swoją wiedzę różnymi metodami. Najczęściej korzystam z e-learningu, konferencji i webinarów tematycznych.

Jakie wsparcie lub szkolenia uważasz za niezbędne dla trenerów i nauczycieli, aby efektywniej rozwijać kompetencje medialne wśród młodzieży?

- Szkolenia z zakresu nowych technologii, takich jak tworzenie materiałów wideo i projektowanie graficzne.
- Kursy dotyczące bezpieczeństwa cyfrowego i zwalczania dezinformacji.
- Warsztaty z zakresu pracy z młodzieżą ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Czy korzystasz z zasobów, materiałów edukacyjnych, dobrych praktyk pochodzących z innych krajów? Jeśli tak, jak wpływają one na Twoją pracę?

Tak, korzystamy z zasobów międzynarodowych, takich jak materiały edukacyjne udostępniane w ramach programu Erasmus np. na platformie Epale. Wzbogacają one nasze działania, umożliwiając wprowadzenie innowacyjnych rozwiązań, np. tworzenie kampanii społecznych inspirowanych zagranicznymi przykładami.

Jakie strategie stosujesz, aby dostosować nauczanie kompetencji medialnych do indywidualnych potrzeb uczniów?

- Indywidualizacja programu zajęć na podstawie diagnozy potrzeb uczestników.
- Wykorzystanie metod opartych na praktyce, takich jak projektowanie własnych materiałów multimedialnych.
- Zapewnienie dodatkowego wsparcia w formie konsultacji i mentoringu.

Jakie są Twoje obserwacje dotyczące wpływu nauczania kompetencji medialnych na rozwój młodzieży zagrożonej wykluczeniem?

Nauczanie kompetencji medialnych wpłynęło na:

- Wzrost poczucia własnej wartości i pewności siebie u uczestników.
- Lepszą umiejętność pracy w grupie i nawiązywania relacji.
- Poprawę umiejętności krytycznego myślenia oraz świadomego korzystania z technologii.

Jakie rekomendacje miałbyś/miałabyś dla innych trenerów lub instytucji, które chcą wdrożyć lub usprawnić programy nauczania kompetencji medialnych?

- Skupienie się na praktycznych metodach nauczania.
- Wykorzystanie nowoczesnych technologii jako narzędzi edukacyjnych.
- Organizacja regularnych szkoleń i wymiany doświadczeń dla nauczycieli i trenerów.
- Tworzenie atrakcyjnych i angażujących materiałów edukacyjnych, które są dostosowane do wieku i zainteresowań młodzieży.

NAJLEPIEJSZY EFEKTU:

CYFROWY OBYWATEL WYMIATA W INTERNECIE

PROJEKT REALIZOWANY PRZEZ:

LIDER:
FUNDACJA PRO CULTURA

PRO CULTURA

REKOMENDACJE

Stosowanie aktywnych i angażujących metod nauczania

Aktywne metody nauczania, takie jak warsztaty, projekty medialne czy storytelling, wspierają młodzież w nauce poprzez praktyczne działania zaangażowanie. Są one szczególnie efektywne, gdy pozwalają uczestnikom na samodzielne tworzenie i eksplorowanie tematu.

Przykłady:

Gmina Biblioteka Wojcieszków

W projekcie M&M Młodzieżowe Motywatorium w Wojcieszkowie młodzież stworzyła własne studio nagraniowe, wybierając sprzęt (mikrofony, pianki wygłuszające) i projektując wystrój. Uczestnicy nagrywali i montowali wywiady oraz promowali je w mediach społecznościowych.

Pomysł do wdrożenia: Organizacja warsztatów, w których młodzież tworzy podcasty lub filmy na ważne dla nich tematy, ucząc się jednocześnie technik nagrywania i montażu.

Centrum kultury w Tuchowie

Młodzież samodzielnie stworzyła i zarządzała profilem „Młody Tuchów, tworząc posty i budując wizerunek w mediach społecznościowych.

Pomysł do wdrożenia: Zachęcenie uczestników do stworzenia profilu na Instagramie czy Facebooku, który będzie promował działania lokalne, np. wydarzenia kulturalne czy sportowe.

Stosowane narzędzia:

Audacity: Darmowe oprogramowanie do nagrywania i edycji dźwięku.

Canva: Do tworzenia wizualnych materiałów promujących projekty.

Shotcut: Darmowe narzędzie do montażu wideo.

Dlaczego to działa?

Praktyczne działania rozwijają nie tylko kompetencje techniczne, ale również umiejętność pracy zespołowej, komunikacji i zarządzania czasem. Takie podejście buduje zaangażowanie, poczucie sprawczości i wzmacnia pewność siebie uczestników. W projekcie „MEDIAMENTE”, uczniowie angażowali się w tworzenie multimedialnych historii, co rozwijało ich krytyczne myślenie i kreatywność. Proponowanie interaktywnych metod, takich jak warsztaty i storytelling, pobudza zainteresowanie tematem i pozwala lepiej go przyswoić

Personalizacja procesu nauczania

Personalizacja w edukacji medialnej pozwala dostosować treści i metody nauczania do indywidualnych potrzeb, możliwości i zainteresowań uczestników. Dzięki temu młodzież czuje się bardziej zaangażowana, a nauka staje się efektywniejsza.

Przykłady:

Centrum Kultury w Tuchowie

Każdy uczestnik projektu otrzymywał zadania dopasowane do swoich możliwości. Osoby z trudnościami komunikacyjnymi pracowały nad tworzeniem grafik czy relacji wideo, które nie wymagały publicznych występów.

Pomysł do wdrożenia: Przygotuj warsztaty, na których uczestnicy mogą wybierać role – np. osoby techniczne zajmują się montażem, a kreatywne projektują plakaty w programie Canva.

Stolarnia Fadabrav w Novarze

Uczestnicy tworzyli projekty artystyczne, takie jak rękodzieło, co pozwalało im wyrażać swoje emocje i kreatywność. Projekty były dostosowane do ich poziomu zaawansowania.

Pomysł do wdrożenia: Organizuj warsztaty DIY, gdzie młodzież może tworzyć przedmioty użytkowe, takie jak ramki na zdjęcia, a następnie prezentować swoje prace w lokalnych galeriach.

Stosowane narzędzia

Mentimeter: Do diagnozowania zainteresowań młodzieży.

Kahoot: Do interaktywnych quizów i monitorowania postępów.

Canva: Do projektowania wizualnych materiałów multimedialnych.

Animoto: Do tworzenia krótkich filmów w prosty sposób.

Dlaczego to działa?

Indywidualne podejście buduje pewność siebie. Jak zauważyła Anna Madejska (Dom Kultury w Tuchowie), dostosowanie zadań do możliwości uczestników pomaga w budowaniu ich pewności siebie i zachęca do dalszego zaangażowania. Dostosowanie do poziomu umiejętności. Elastyczne harmonogramy i praca w małych grupach, stosowane w MEDIAMENTE, pozwalają każdemu uczestnikowi pracować we własnym tempie i efektywnie rozwijać umiejętności

Rozwijanie kompetencji medialnych poprzez projekty

Projekty medialne angażują młodzież w działania praktyczne, rozwijają ich kompetencje techniczne, społeczne i kreatywne, a także uczą współpracy. Realizacja projektów pozwala uczestnikom zobaczyć efekty swojej pracy, co wzmacnia ich motywację i poczucie sprawczości.

Przykłady:

Fundacja Pro Cultura

Młodzież uczestniczyła w tworzeniu wirtualnego escape roomu, który dotyczył wyzwań, takich jak cyberprzemoc, sexting czy fake newsy. Działania obejmowały scenariusze, grafikę oraz testowanie gotowego produktu.

Pomysł do wdrożenia: Zorganizowanie warsztatów, na których młodzież stworzy wirtualne gry edukacyjne na wybrany temat, np. zdrowie psychiczne, wykorzystując platformy takie jak Scratch lub Genially.

Fundacja Międzynarodowej Integracji Gospodarczej i Kulturalno-Turystycznej

W ramach programu Erasmus+ młodzież realizowała szereg działań związanych z edukacją ekologiczną i medialną, takich jak tworzenie filmów edukacyjnych, prezentacji multimedialnych i organizacja debat. Projekt angażował także partnerów międzynarodowych.

Pomysł do wdrożenia: Zrealizowanie projektu, w którym młodzież przygotowuje kampanię społeczną na temat ochrony środowiska, ucząc się tworzenia treści multimedialnych i prezentowania ich publicznie.

Stosowane narzędzia

Genially: Do tworzenia interaktywnych gier i escape roomów.

DaVinci Resolve: Do profesjonalnego montażu wideo.

Canva: Do projektowania grafik i wizualizacji.

Scratch: Do programowania prostych gier edukacyjnych.

Dlaczego to działa?

Projekty medialne rozwijają kompetencje techniczne, społeczne i analityczne młodzieży, jednocześnie angażując ich w praktyczne działania. Dostosowanie tematów projektów do zainteresowań uczestników, np. ochrona środowiska czy bezpieczny internet, sprawia, że są one bardziej atrakcyjne i inspirujące. Wykorzystanie narzędzi cyfrowych, takich jak Genially czy DaVinci Resolve, pozwala tworzyć profesjonalne i angażujące treści.

Wspieranie krytycznego myślenia i świadomego korzystania z mediów

Rozwijanie umiejętności krytycznego myślenia i świadomego korzystania z mediów pomaga młodzieży lepiej rozumieć otaczający ich świat, oceniać wiarygodność informacji i podejmować świadome decyzje w cyfrowej rzeczywistości. Działania edukacyjne w tym zakresie uczą młodych ludzi rozpoznawać manipulacje medialne, oddzielać fakty od opinii i unikać dezinformacji.

Przykłady:

Fundacja Pro Cultura

W projekcie „Cyfrowy obywatel wymiata w Internecie” młodzież uczestniczyła w warsztatach z analizy treści medialnych. Uczestnicy uczyli się identyfikować fake newsy, oceniać wiarygodność źródeł i rozpoznawać mechanizmy manipulacji w mediach społecznościowych.

Pomysł do wdrożenia: Organizacja zajęć, podczas których młodzież analizuje artykuły prasowe, posty w mediach społecznościowych i inne treści, ucząc się oceniać ich rzetelność.

Fundacja Digital Creators

W warsztatach online młodzież pracowała nad projektami, które wymagały krytycznego podejścia do mediów, np. tworzyła scenariusze kampanii społecznych podkreślających wpływ fake newsów na codzienne życie.

Pomysł do wdrożenia: Zorganizowanie warsztatów w formie gry symulacyjnej, gdzie uczestnicy pełnią rolę dziennikarzy i tworzą treści, które są następnie oceniane pod kątem rzetelności.

Stosowane narzędzia:

Kahoot: Do interaktywnych quizów z zakresu rozpoznawania fake newsów.

Mentimeter: Do przeprowadzania ankiet i dyskusji na temat manipulacji w mediach.

Canva: Do tworzenia infografik ilustrujących różnice między wiarygodnymi a fałszywymi źródłami.

FactCheck Tools: Do sprawdzania rzetelności informacji.

Dlaczego to działa?

Wspieranie krytycznego myślenia i świadomego korzystania z mediów to kluczowy element edukacji młodzieży w erze cyfrowej. Projekty i warsztaty, które angażują młodzież w analizę treści medialnych, rozwijają ich kompetencje analityczne, zwiększają świadomość i pomagają unikać manipulacji. Wykorzystanie nowoczesnych narzędzi, takich jak Kahoot czy Canva, sprawia, że zajęcia są interaktywne, atrakcyjne i inspirujące.

Wykorzystanie nowoczesnych technologii w edukacji medialnej

Nowoczesne technologie, takie jak aplikacje do tworzenia grafik, montażu wideo czy gry edukacyjne, mogą znacząco wzbogacić proces nauczania. Dzięki nim młodzież rozwija swoje umiejętności cyfrowe, techniczne i kreatywne, ucząc się jednocześnie efektywnego wykorzystywania narzędzi dostępnych w erze cyfrowej.

Przykłady:

Fundacja Pro Cultura

W projekcie „5 Kluczy do lepszego świata Internetu” młodzież korzystała z nowoczesnych narzędzi, takich jak Genially, do tworzenia interaktywnych escape roomów, które poruszały ważne tematy, np. cyberprzemoc, sexting czy fake newsy.

Pomysł do wdrożenia: Zorganizowanie warsztatów, w których młodzież tworzy interaktywne prezentacje edukacyjne na wybrane tematy, np. bezpieczeństwo w sieci, wykorzystując narzędzia takie jak Genially czy Powtoon.

ESSERCI

Młodzież tworzyła animacje i filmy wideo z wykorzystaniem narzędzi takich jak Animoto, rozwijając umiejętności techniczne i kreatywność.

Pomysł do wdrożenia: Przeprowadzenie zajęć z tworzenia krótkich filmów edukacyjnych lub animacji, wykorzystując narzędzia takie jak Toontastic czy Powtoon.

Stosowane narzędzia:

Genially: Do tworzenia interaktywnych escape roomów i prezentacji.

Canva: Do projektowania grafik i materiałów wizualnych.

DaVinci Resolve: Do profesjonalnego montażu wideo.

Powtoon: Do tworzenia animacji i multimedialnych prezentacji.

Dlaczego to działa?

Korzystanie z nowoczesnych technologii pozwala młodzieży nie tylko rozwijać swoje umiejętności techniczne, ale także poznawać narzędzia, które są powszechnie używane w różnych branżach. Projekty oparte na technologiach cyfrowych angażują uczestników, uczą ich praktycznych umiejętności i przygotowują do funkcjonowania w cyfrowym świecie. Tworzenie animacji czy filmów wideo zachęca młodzież do eksplorowania nowych form wyrazu i rozwijania swojej kreatywności. Projekty takie jak „5 kluczy do lepszego Internetu” pokazują, jak technologia może być narzędziem do edukacji i angażowania młodzieży.

Promowanie współpracy w grupach

Wspólna praca nad projektami medialnymi rozwija u młodzieży umiejętności interpersonalne, takie jak komunikacja, odpowiedzialność, podział obowiązków i rozwiązywanie konfliktów. Realizacja zespołowych zadań sprzyja budowaniu więzi i poczucia przynależności do grupy, co wzmacnia motywację uczestników.

Przykłady:

Fundacja Międzynarodowej Integracji Gospodarczej i Kulturalno-Turystycznej

W projekcie “EcoLogiczni 2022” młodzież współpracowała w grupach podczas tworzenia filmów edukacyjnych i organizacji debat na tematy ekologiczne. Każda grupa miała swoje zadania, co uczyło odpowiedzialności i współpracy.

Pomysł do wdrożenia: Zorganizowanie projektu, w którym uczestnicy tworzą zespoły odpowiedzialne za różne aspekty kampanii społecznej, np. tworzenie treści wideo, projektowanie plakatów, prowadzenie mediów społecznościowych.

Fundacja Pro Cultura

W projekcie “Cyfrowy obywatel wymiata w Internecie” młodzież pracowała w grupach nad scenariuszami i realizacją materiałów wideo, co wymagało efektywnego planowania, podziału ról i wspólnego podejmowania decyzji.

Pomysł do wdrożenia: Wprowadzenie zajęć, w których młodzież realizuje projekty w zespołach, np. kręcenie filmów promujących bezpieczne korzystanie z internetu.

Stosowane narzędzia:

Padlet: Do współpracy w czasie rzeczywistym przy planowaniu zadań.

Google Workspace (Docs, Slides): Do wspólnego tworzenia treści i dokumentów.

Trello: Do zarządzania projektami i podziału zadań w grupie.

Canva for Teams: Do współdzielenia projektów graficznych w grupach.

Dlaczego to działa?

Projekty, w których młodzież ma okazję współpracować w grupie lepiej rozwijają umiejętności interpersonalne, budują poczucie wspólnoty i dają lepsze efekty współpracy. Zadania zespołowe uczą odpowiedzialności, komunikacji i rozwiązywania problemów. Współpraca w grupach nie tylko wzmacnia więzi, ale także przygotowuje młodych ludzi do efektywnego działania w zespołach w przyszłości.

Zapewnienie wsparcia technicznego i dostępu do zasobów

By młodzież mogła w pełni rozwijać swoje kompetencje medialne i cyfrowe, niezbędne jest zapewnienie dostępu do odpowiednich narzędzi technologicznych oraz wsparcia technicznego. Profesjonalny sprzęt, oprogramowanie i materiały edukacyjne umożliwiają uczestnikom realizację kreatywnych projektów oraz zdobycie cennych umiejętności praktycznych.

Przykłady:

Fundacja Pro Cultura

Projekt “5 kluczy...” zapewnił młodzieży dostęp do narzędzi cyfrowych, takich jak platformy Genially, umożliwiające tworzenie interaktywnych escape roomów. Uczestnicy korzystali z komputerów i oprogramowania graficznego, ucząc się praktycznego wykorzystania technologii w edukacji medialnej.

Pomysł do wdrożenia: Zorganizuj warsztaty, na których młodzież, mając dostęp do laptopów z programem Canva i Genially, stworzy własne interaktywne projekty edukacyjne, np. o cyberprzemocy.

ESSERCI

W ramach warsztatów młodzież korzystała z kamer, mikrofonów oraz narzędzi do tworzenia animacji i montażu wideo. Działania skupiały się na rozwijaniu umiejętności produkcji multimedialnej, takich jak tworzenie krótkich filmów i historii wizualnych.

Pomysł do wdrożenia: Stwórz mobilne studio multimedialne, wyposażone w sprzęt nagraniowy i oprogramowanie do edycji wideo (np. DaVinci Resolve), które można wykorzystać podczas warsztatów w szkołach i świetlicach.

Stosowane narzędzia:

Canva: Do projektowania materiałów wizualnych.

DaVinci Resolve: Do montażu wideo.

Genially: Do tworzenia interaktywnych prezentacji i escape roomów.

Audacity: Do nagrywania i edycji dźwięku.

OBS Studio: Do streamowania i nagrywania treści na żywo.

Dlaczego to działa?

Równy dostęp do technologii ma ogromne znaczenia, zwłaszcza w kontekście młodzieży zagrożonej wykluczeniem społecznym. Profesjonalne narzędzia pozwalają zwiększyć motywację, lepiej przygotować się do wyzwań przyszłego rynku pracy, a także co ważne, zwiększyć poczucie sprawczości.

Promowanie inkluzyjności w edukacji medialnej

Zapewnienie inkluzyjności w edukacji medialnej pozwala na włączenie młodzieży o różnorodnych potrzebach i poziomach kompetencji. Dostosowanie działań do indywidualnych możliwości uczestników oraz stworzenie bezpiecznego środowiska edukacyjnego buduje ich pewność siebie i motywację do nauki.

Przykłady:

Dom Kultury w Tuchowie

Osoby z trudnościami w mówieniu lub czytaniu były angażowane w działania niewymagające publicznych wystąpień, takie jak tworzenie grafik czy relacji wideo.

Pomysł do wdrożenia: Stworzenie warsztatów, podczas których uczestnicy mogą wybrać zadania zgodne z ich mocnymi stronami, np. projektowanie treści wizualnych lub pisanie scenariuszy, unikając jednocześnie działań, które mogłyby wywoływać niepotrzebny stres.

Stowarzyszenie Orientamente

W społecznej stolarni młodzież pracowała nad projektami związanymi z rzemiosłem, dostosowanymi do ich indywidualnych zdolności i potrzeb.

Pomysł do wdrożenia: Zorganizowanie warsztatów praktycznych, takich jak tworzenie prostych przedmiotów użytkowych (np. pudełek na drobiazgi), gdzie każdy uczestnik będzie mógł znaleźć odpowiednią dla siebie rolę, od projektowania po realizację.

Stosowane narzędzia:

Toontastic: Do tworzenia prostych animacji, które umożliwiają ekspresję kreatywności.

Padlet: Do współpracy w grupach i dzielenia się pomysłami w bezpiecznej przestrzeni.

Scratch: Do prostych projektów programistycznych, które można dostosować do umiejętności uczestników.

Dlaczego to działa?

Właściwe podejście nie wykluczające nikogo pozwala każdemu uczestnikowi czuć się akceptowanym i rozwijać swoje mocne strony w komfortowym środowisku. W warsztatach Orientamente elastyczne zadania związane z rzemiosłem promowały współpracę i szacunek dla różnorodności. Takie podejście nie tylko rozwija umiejętności techniczne, ale także buduje kompetencje społeczne, zwiększając zaangażowanie i motywację uczestników.

Rozwój kompetencji społeczno-emocjonalnych w edukacji medialnej

Rozwijanie kompetencji społeczno-emocjonalnych, takich jak komunikacja, empatia czy współpraca, jest kluczowe dla budowania zdrowych relacji i świadomego korzystania z mediów. Połączenie edukacji medialnej z ćwiczeniem tych umiejętności pozwala młodzieży lepiej radzić sobie w różnych sytuacjach życiowych i zawodowych.

Przykłady:

Fundacja Międzynarodowej Integracji Gospodarczej i Kulturalno-Turystycznej

Uczestnicy angażowali się w debaty na temat ekologii, które rozwijały ich umiejętności argumentacji i słuchania. Dzięki współpracy z międzynarodowymi partnerami młodzież mogła ćwiczyć wyrażanie opinii w otwartej i akceptującej atmosferze.

Pomysł do wdrożenia: Warsztat z debat, w których młodzież dyskutuje na temat współczesnych wyzwań medialnych, np. roli influencerów czy fake newsów.

Stowarzyszenie Orientamente

Młodzież pracowała w grupach nad projektami multimedialnymi, co wymagało efektywnej komunikacji i dzielenia się odpowiedzialnością. Warsztaty artystyczne, takie jak tworzenie filmów i prezentacji, wzmacniały ich kreatywność oraz umiejętność pracy w zespole.

Pomysł do wdrożenia: Organizacja zajęć, w których młodzież wspólnie tworzy materiały wizualne na temat lokalnych problemów, ucząc się współpracy i kreatywnego rozwiązywania problemów.

Stosowane narzędzia:

Mentimeter: Do zbierania opinii i prowadzenia interaktywnych dyskusji.

Padlet: Do wspólnej pracy nad projektami i dzielenia się pomysłami.

Canva: Do zespołowego projektowania grafik i wizualizacji.

Kahoot: Do interaktywnych quizów wspierających komunikację i zaangażowanie.

Dlaczego to działa?

Łączenie edukacji medialnej z rozwojem kompetencji społeczno-emocjonalnych pozwala młodzieży lepiej funkcjonować w grupie i w życiu codziennym. W projektach takich jak „EcoLogiczni 2022” młodzi ludzie uczyli się konstruktywnej argumentacji i pracy zespołowej, co rozwijało ich umiejętności komunikacyjne. Warsztaty artystyczne w spazio nòva sprzyjały integracji grupy, rozwijały kreatywność i budowały poczucie przynależności. Takie podejście pomaga młodzieży rozwijać empatię, wyrażać emocje i świadomie korzystać z mediów w sposób odpowiedzialny i refleksyjny.

Inspirowanie młodzieży do aktywnego uczestnictwa w społeczeństwie

Edukacja medialna może być narzędziem do wzmacniania zaangażowania młodzieży w życie społeczne. Projekty, które zachęcają uczestników do podejmowania działań na rzecz swojej społeczności, rozwijają ich poczucie odpowiedzialności, kreatywność i umiejętności przywódcze.

Przykłady:

Fundacja Pro Cultura

Uczestnicy projektu „Cyfrowy ...” tworzyli materiały edukacyjne, takie jak filmy i kampanie społeczne promujące odpowiedzialne korzystanie z internetu. Była to dla nich okazja do podejmowania działań, które miały realny wpływ na ich otoczenie.

Pomysł do wdrożenia: Zorganizuj projekt, w którym młodzież przygotowuje kampanię społeczną promującą tolerancję lub walkę z dezinformacją, ucząc się przy tym podstaw marketingu i komunikacji.

ESSERCI

Młodzież tworzyła multimedialne historie, w których poruszała ważne społeczne tematy, takie jak równość, solidarność czy ochrona środowiska. Dzięki temu rozwijali swoją wrażliwość społeczną i umiejętności krytycznego myślenia.

Pomysł do wdrożenia: Wprowadź warsztaty storytellingowe, w których młodzież opowiada o wyzwaniach swojej społeczności i tworzy filmy dokumentalne promujące lokalne działania.

Stosowane narzędzia:

Canva: Do projektowania materiałów promujących kampanie społeczne.

DaVinci Resolve: Do montażu wideo w profesjonalnej jakości.

Powtoon: Do tworzenia animowanych prezentacji o tematyce społecznej.

Mentimeter: Do zbierania opinii i pomysłów od społeczności, które młodzież może wykorzystać w swoich projektach.

Dlaczego to działa?

Projekty angażujące młodzież w działania społeczne uczą ich odpowiedzialności i rozwijają poczucie sprawczości. W projekcie „Cyfrowy ...” młodzież miała realny wpływ na edukację rówieśników w zakresie odpowiedzialnego korzystania z internetu. Z kolei storytelling w MEDIAMENTE pomógł uczestnikom lepiej zrozumieć problemy społeczne i wyrazić swoje emocje oraz pomysły w kreatywny sposób.

FORMULARZ ANKIETY

Instrukcja: Prosimy o szczerą i w miarę szczegółową odpowiedź na poniższe pytania. Twoje doświadczenia i opinie są dla nas niezwykle cenne w opracowaniu rekomendacji dotyczących nauczania kompetencji medialnych młodzieży.

1. Proszę opisać swoje doświadczenie (stanowisko pracy, zadania, cele) w pracy młodzieżą zagrożoną wykluczeniem oraz w nauczaniu kompetencji medialnych.
 2. Jakie metody i narzędzia edukacyjne stosujesz najczęściej w nauczaniu kompetencji medialnych? Dlaczego uważasz je za skuteczne?
 3. Czy możesz podać przykłady konkretnych działań lub projektów, które uważasz za najlepsze praktyki w zakresie nauczania kompetencji medialnych? Opisz działania jeśli to możliwe.
 4. Jakie wyzwania napotykasz podczas nauczania kompetencji medialnych młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i jak sobie z nimi radzisz?
 5. W jaki sposób oceniasz własne kompetencje medialne oraz skuteczność stosowanych metod nauczania?
 6. Jakie wsparcie lub szkolenia uważasz za niezbędne dla trenerów i nauczycieli, aby efektywniej rozwijać kompetencje medialne wśród młodzieży?
 7. Czy korzystasz z zasobów, materiałów edukacyjnych, dobrych praktyk pochodzących z innych krajów? Jeśli tak, jak wpływają one na Twoją pracę?
 8. Jakie strategie stosujesz, aby dostosować nauczanie kompetencji medialnych do indywidualnych potrzeb uczniów?
 9. Jakie są Twoje obserwacje dotyczące wpływu nauczania kompetencji medialnych na rozwój młodzieży zagrożonej wykluczeniem?
 10. Jakie rekomendacje miałbyś/miałabyś dla innych trenerów lub instytucji, które chcą wdrożyć lub usprawnić programy nauczania kompetencji medialnych?
- Dziękujemy za poświęcony czas i cenne odpowiedzi! Twoje doświadczenie przyczyni się do stworzenia raportu na temat jakości edukacji medialnej dla młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

